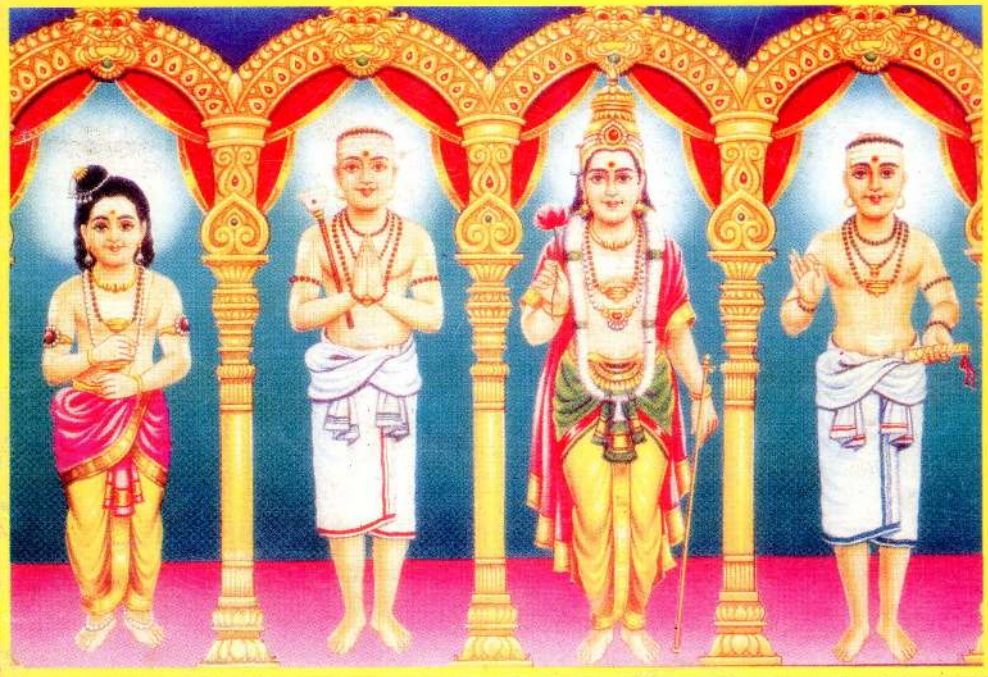

சைவ நெறர்

ஆண்டு 6

தமிழ்க் கல்விக் கழகம்
யேர்மனி
2006

சைவ நெறி

ஆண்டு - 6

தமிழ்க் கல்விக் கழகம்
யேர்மனி

முன்னுரை

புலம் பெயர்ந்து யேர்மனியில் வாழும் எமது இளைய தலைமுறையினர் அந்நிய மொழிக்கல்வி, கலாச்சாரங்களில் மூழ்கி தாய்மொழிக் கல்வியறிவு அற்றவர்களாக வாழ்ந்து இன அடையாளத்தை இழந்து விடாதிருக்கும் நோக்கில் 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தாய்மொழிக்கல்வி, கலை, கலாச்சாரப் போதனைகளை தமிழாலயங்களுடாக நடாத்தியதன் பேறாக இன்று சுமாரான அறிவாற்றலைப் பெற்றுத் தமிழர்களாகவே வாழும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளமை யாவரும் அறிந்த ஒன்றே.

அன்று தொட்டே எமது சமயநெறிகளையும் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்ட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டிருந்தோம். அப்பாடத்தைக் கற்பிக்க வேண்டியதன் கட்டாயமும் சூழ்நிலையும் தற்போது கைகூடியுள்ளமை மகிழ்வு தருகின்றது. அதனால் சைவ, கிறீத்தவ நூல்களை வழங்கி ஆண்டுதோறும் தேர்வு நடாத்திச் சான்றிதழ்களும் பரிசில்களும் வழங்கி உணர்வூட்டத் தீர்மானித்து அதற்குரிய பாடநூல்களை வழங்கியுள்ளோம்.

அன்பு, பண்பு, கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற உன்னத கோட்பாடுகளை இளமை தொட்டு வளர்த்தெடுக்க அவரவர் சார்ந்த சமய நெறிகள் வழிகாட்டுகின்றன. ஆகவே தாய்மொழிக்கல்வியில் ஒரு தரமான நிலை கண்டுள்ள எமது பிள்ளைகளுக்குச் சமயநெறிகளைக் கற்பிப்பதற்குரிய காலம் கனிந்துள்ள இவ்வேளை ஆசிரியர்களோடு பெற்றோரும் இணைந்து இச்செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து மாணவ சமூகம் நல்லவர்களாகவும் வல்லவர்களாகவும் வாழ வழி வகுத்தல் வேண்டுமென தமிழ்க்கல்விக்கழகம் தயவாக வேண்டிக் கொள்கின்றது.

தமிழ்க்கல்விக்கழகம்.

யேர்மனி.

பொருளடக்கம்

பாடம்	பக்கம்
01. விநாயகர்	01 - 03
02. ஆலய வழிபாடு	04 - 06
03. திருக்கோயிற் பூசை	07 - 09
04. ஆலயமும் நாமும்	10 - 11
05. வீட்டில் சமயம்	12 - 14
06. சமயகுரவர் நால்வர்	15 - 17
07. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்	18 - 21
08. திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்	22 - 25
09. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்	26 - 29
10. மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் திருவாசகம்	30 - 31
11. திருவாசகம்	32 - 34
12. திருப்பல்லாண்டு	35 - 36
13. பெரியபுராணம்	37 - 38
14. திருப்புகழ்	39 - 40
15. ஸீலஸீ ஆறுமுகநாவலர்	41 - 44
16. பெரியோரைக் கனம் பண்ணல்	45 - 47
17. சைவ ஒழுக்கம்	48 - 50
18. திருக்குறள்	51 - 52

01. விநாயகர்

சைவ சமயத்திலுள்ள எல்லா மந்திரங்களுக்கும் ஆதியாய் அமைவது 'ஓம்' என்னும் மந்திரம். அம் மந்திரம் கோயில்களிலும் ஏனைய சமயக் கிரியைகளிலும் உச்சரிக்கும் மந்திரங்களோடு சேர்த்து நாள்தோறும் ஓதப்படுகின்றது. எதனையும் எழுதத் தொடங்கும் பொழுது பிள்ளையார் சூழி இடுவது நம் சமய மரபு. அதுவும் ஓம் என்னும் சொல்லினைக் குறிக்கும் வடிவம் என்று கருதப்படுகின்றது. ஓம் என்பது எங்கணும் ஓயாது ஒலிக்கின்ற ஓர் ஓசையாகும்.

'ஓம்' என்பது பிரணவ மந்திரம். 'வெற்றிவேற்கை' என்னும் நூலில்.

“பிரணவப் பொருளாம்
பெருந்தகை ஐங்கரன்”

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. பிரணவ மந்திரப் பொருளாய் அமைபவரும் ஐந்து கைகளை உடையவரும் பெருமைக்குரியவருமான பிள்ளையார் என்பது அதன் கருத்து. விநாயகருக்கு அர்ச்சனை செய்யும் பொழுது.

“ஓம் ஓங்கார ரூபாய நம்”

என்ற மந்திரமும் கூறப்படும். “ஓம்” என்னும் பிரணவ மந்திர வடிவினருக்கு வணக்கம் என்பதாகும்.

எந்தச் செயலையும் தொடங்கும் முன்னர் விநாயகருக்கு வணக்கஞ் செலுத்துவது நமது வழக்கம். எடுத்துக்கொண்ட காரியம் தடைகள் இல்லாமல் நிறைவு பெறுவதற்காகவே நாம் அவரை வணங்குகின்றோம். அவ்வாறு விக்கினங்களை நீக்குவதனால் “விக்கினேஸ்வரர்” என்றும் அவருக்குப் பெயர் உண்டு.

விநாயகர் என்னும் போது தமக்கு மேலாக வேறொரு கடவுளும் இல்லாதவர் என்பது பொருள். எனவே, முதல் வணக்கம் அவருக்கு உரியதாகின்றது.

பூத கணங்களுக்குத் தலைவர் என்பதனாலே கணபதி என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. ‘பதி’ என்றால் தலைவர், பார்வதி பரமேஸ்வரருக்குப் ‘பிள்ளை’ என்பதனாலே ‘பிள்ளையார்’ என்ற பெயரும் பெருவழக்காய் உள்ளது. பிள்ளையாரை வழிபடுவது மிகவும் எளிது. பசுவின் சாணம், மஞ்சள்மா, அறுகம்புல் போன்ற எளிதில் கிடைக்கும் பொருள்களால் பிள்ளையார் பிடிக்கலாம்.

பிள்ளையார் கோயில் இல்லாத ஊரே இல்லை எனலாம். ஓர் ஊரிலே பல பிள்ளையார் கோயில்கள் இருப்பதும் உண்டு. பிள்ளையார் மரத்தடியிலும் குளக்கரையிலும் ஆற்றோரங்களிலும் வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கின்றார். இயற்கையாக அமைந்த கற்களைப் பிள்ளையார் என்று வணங்குவதை நாம் பல இடங்களிற் காணலாம். கதிர்காமம் செல்வதற்கு உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தால், அங்கு முத்துலிங்க சுவாமி கோயிலில் மூன்று இடங்களில் அவ்வாறு இயற்கையாக அமைந்த பிள்ளையார் சிலைகளைப் பார்க்கலாம். சிற்பி உளியாற் பொள்ளாத அத்தகைய பிள்ளையார் சிலைகளைப் ‘பொள்ளாப் பிள்ளையார்’ என்பர். அவற்றைப் பொல்லாப் பிள்ளையார் என்று கூறுவதும் உண்டு.

கல்ஆல் நிழல்மலை
வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் அணிவரே.

திருக்கைலாய மலையிலே கல்லாலமரம் நிற்கின்றது. அதன் நிழலில் மேரு மலையை வில்லாக வளைத்த சிவபெருமான் தென்முகமாக

வீற்றிருக்கின்றார். அவருடைய திருவருளினாலே பிள்ளையார் தோன்றினார். பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை நல்லடியார் தம் முடியிலே சூடுவர் என்பது அப்பாடலின் கருத்து.

விநாயகரை வழிபடும்போது தோப்புக்கரணம் போடுகின்றோம். அதற்குப் புராணக் கதை ஒன்று உண்டு. யானை முகம் உடைய கயமுகன் என்னும் அசுரன் சிவபெருமானை வணங்கினான். தான் சாகாத வரம் உட்படப் பல வரங்கள் பெற்றான். பின்னர், அவன் தேவர்களைத் தன் அடிமைகளாக்கினான். அவர்களைத் தன்முன் ஆயிரம்முறை தோப்புக்கரணம் போடச் செய்தான். தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். அவர் கயமுகனை அடக்க விநாயகரை அனுப்பினார். விநாயகர் அவனுடன் பெரும் போர் புரிந்தார். அவன் சாகா வரம் பெற்றவன். ஆயுதங்கள் அவனைத் தாக்கவில்லை. எனவே விநாயகர் தம் வலப் பக்கத் தந்தத்தை முறித்து அவன் மேல் வீசினார். அது அவனுடைய உடலைப் பிளந்தது. அவன் பெருச்சாளி உருவெடுத்து விநாயகரை எதிர்த்தான். அப்பொழுது விநாயகர் அவனுக்கு ஞான உபதேசஞ் செய்தார். அதனாலேயே கயமுகன் தன் செருக்கு அடங்கி விநாயகரைச் சரணடைந்தான். அவர் அப்பெருச்சாளியைத் தம் வாகனமாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

கயமுகனுக்கு முன் ஆயிரம் முறை தோப்புக்கரணம் போட்ட தேவர்கள் விநாயகருக்கு முன்னும் அவ்வாறு செய்யத் தெடங்கினர். அவர்கள் மீது இரக்கங் கொண்ட விநாயகர் தமக்கு மூன்று முறை தோப்புக்கரணம் போட்டாற் போதும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதனால் விநாயகர் முன்னின்று நெற்றியில் மும்முறை குட்டித் தோப்புக்கரணம் போட்டு வணங்குவது வழக்கம்.

பயிற்சி

1. விநாயகப் பெருமானுக்கு வழங்கப்படும் வேறு பெயர்கள் யாவை?
2. மந்திரங்களை உச்சரிக்கும்போது முதலில் உச்சரிக்கப்படும் மந்திரம் எது?
3. சைவசமய வைபவங்களில் பிள்ளையார் பிடிப்பதற்கு நாம் எவ்வெப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துகின்றோம்?
4. தோப்புக்கரணம் போடும் வணக்கமுறை எவ்வாறு உண்டாயிற்று?

02. ஆலய வழிபாடு

சைவ சமயத்தவர்க்கு ஆலய வழிபாடும் முக்கியமான தொன்றாகும். கடவுளை வழிபடுவதற்குரிய சிறப்பான இடம் ஆலயமாகும். ஆலயத்தை திருக்கோயில் என்றும் அழைப்பர். இறைவனின் திருவருளைப் பெறத் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று அவரை மெய்யன்போடு வழிபடுதல் வேண்டும்.

‘ஆலயம்’ என்பது ஆன்மா ஒன்றித்து நிற்கும் இடம் எனப் பொருள்படும். “ஆ” என்றால் பசு, லயம் என்றால் ஒன்றித்து நின்றல். பசு என்பது உயிரைக் குறிப்பதாகும். எனவே, உயிர் இறைவனுடன் பக்தியினால் ஒன்றித்து நிற்கும் இடம் ஆலயம் எனப்படுகின்றது.

தினமும் ஆலயம் சென்று வழிபடுதல் உத்தமமாகும். வெள்ளிக்கிழமை, விரதநாட்கள், விழாக்காலங்கள் ஆகிய விசேட தினங்களிலாவது சென்று வழிபடலாம். ஆலயங்களின் பக்கத்தால் செல்லும்போதும் இறைவனை மனத்தினால் தியானித்து வணங்குதல் சைவ மரபாகும்.

ஆசௌசம் முதலிய குற்றங்கள் உள்ளவர்கள் நீங்கும் காலம் வரை ஆலயம் செல்லல் ஆகாது. நீராடி, தோய்த்து உலர்ந்த ஆடைகளை அணிந்து, வீழ்தி தரித்து தூய்மையுடன் ஆலயத்துக்குச் செல்லல் வேண்டும். அங்கு தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்பூரம், பூக்கள் முதலிய பூசைப் பொருட்களைப் புனிதமாக எடுத்துச் செல்லல் நன்று.

பூசைப் பொருட்களை ஒரு தட்டில் அல்லது பாத்திரத்தில் வைத்து அரைக்கு மேலாக கைகளில் ஏந்திக்கொண்டு இறைசிந்தனையுடன் ஆலயத்துக்குச் செல்வதே உத்தமமான முறையாகும்.

ஆலயம் செல்வோர், ஆலயத்தை அண்மித்ததும், அங்குள்ள நீர்நிலைகளில் வாய், கை, கால்கள் என்பவற்றை அலம்பிச் சுத்தம் செய்துகொள்ளுதல் வேண்டும். அதன்பின் கோபுரத்தை வணங்கி, சிவநாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு உள்ளே செல்லுதல் வேண்டும். இரண்டு கைகளையும் கூப்பியபடி உட்சென்று, பலிபீடத்துக்கு இப்பால் விழுந்து வணங்குதல் முறையாகும்.

அங்கு ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்தலே விதியாகும். திரியாங்க நமஸ்காரம் இரு பாலருக்கும் பொதுவானதாகும். அவ்வாறு நமஸ்காரம் செய்யும்போது, கிழக்கு அல்லது மேற்கு நோக்கிய சன்னிதியிலே வடக்கேயும், வடக்கு அல்லது தெற்கு நோக்கிய சன்னிதியிலே கிழக்கேயும் தலை வைத்து வணங்குகல் வேண்டும்.

அதன்பின் எழுந்து திருநந்தி தேவரை வணங்கி அவரிடம் அனுமதி பெற்று அதன் பின்னர் சிவலிங்கப் பெருமானின் சன்னிதியை அடைந்து பக்தி சிரத்தையோடு வழிபாடு செய்து, சிவபெருமானையும், உமாதேவியாரையும் வணங்கி விபூதி வாங்கித் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். நடராஜப் பெருமான், தட்சிணாமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சுப்பிரமணியர், வைரவர் முதலிய மூர்த்திகளையும் தரிசனம் செய்தல் வேண்டும். மேலும், சமயாசாரியர் நால்வரையும் வணங்குதல் வேண்டும்.

இறுதியில் சண்டேசுரர் சன்னிதியை அடைந்து கும்பிட்டு மூன்றுமுறை கைகொட்டி, சிவ தரிசன பலனைத் தரும்படி பிரார்த்தித்தல் வேண்டும். அதன்பின் நந்திதேவரை அடைந்து வணங்கி, துதித்தல் வேண்டும். பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து மும்முறை வணங்கி எழுந்து வடக்கு நோக்கி இருந்து சிவபெருமானைத் தியானித்து பஞ்சாட்சர செபஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சுவாமி சன்னிதிகளில் அவ்வவ் மூர்த்திகளை வணங்கும்போது சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்தல், இறைவன் நாமங்களை உச்சரித்தல், மனத்தினால் தியானித்தல், அர்ச்சனை செய்வித்தல், தோத்திரங்களைப் பாடல் முதலியனவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். அவையாவும் பிறருக்கு இடையூறின்றிச் செய்தல் அவசியம். தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்களை ஒழுங்கின் பிரகாரம் ஒதுதல் முறையாகும்.

திருக்கோயிலில் தொண்டுகள் புரிதல் புண்ணியச் செயல்களாகும். கூட்டுதல், மெழுகுதல், வீதிகளைத் துப்பரவு செய்தல், திருவிளக்குகள், மணி, பாத்திரங்கள் முதலியவற்றை விளக்குதல், தூய்மிடுதல், வாகனம் காவுதல், விளக்கேற்றுதல், சாமரை வீசுதல், தீவர்த்தி பிடித்தல், குடை, ஆலவட்டம், கொடி என்பவற்றைப் பிடித்தல், நந்தவனம் வைத்துப் பராமரித்தல், பூக்கொய்தல், மாலை கட்டுதல், திருப்பணிகளுக்கு உதவுதல் முதலியன சிறந்த ஆலயத் தொண்டுகள் ஆகும். இவை யாவும் சிவபுண்ணியங்களாகும்.

அர்ச்சனை செய்வித்தல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல், அடியழித்தல், காவடி எடுத்தல், கற்பூரச்சட்டி எடுத்தல் திருவிழாக்களை நடாத்துதல், அபிடேகம் செய்வித்தல், நாமசெபம் செய்தல், புராண படலம் பிரசங்கம் செய்தல், அன்னதானம் செய்தல் என்பன நிகழ்த்துதல் முதலியனவும் ஆலயங்களில் செய்யத்தக்கவையாகும்.

மனிதனைத் தூய்மைப்படுத்துவது ஆலயம், பக்தி நெறியில் நின்று தெய்வ அருளை வேண்டுவதற்கு ஆலயச் சூழல் வழிப்படுத்தும். ஆலயங்களில் தெய்வ அருள் நிறைந்திருப்பதனால் அங்கு வழிபடும்போது மனம் அமைதி பெறும். வாழ்வு வளம் பெறும். ஆன்மா ஈடேற்றம் அடையும்.

பயிற்சி

1. ஆலயம் என்பதன் பொருள் யாது?
2. கோயிலுக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய பூசைப்பொருட்கள் ஐந்து எழுதுக.
3. வணக்கம் எத்தனை வகைப்படும்?
4. ஆண், பெண் இருபாலாரும் செய்யக்கூடிய வணக்கம் எது?
5. பெண்கள் மட்டும் செய்யக்கூடிய வணக்கம் எது?

03. திருக்கோயிற் பூசை

இறைவனை அடைவதற்கான வழிகளில் அறிவு வழியும் உண்டு. செயல் வழியும் உண்டு. அறிவு வழி எல்லோராலும் சாதிக்கக்கூடியதன்று. எல்லோருக்கும் இறை வழிபாட்டை எளிதாக்குவது கிரியை என்ற செயல் வழியேயாகும். சாதாரண வழக்கில் இதைப் பூசை என்று சொல்வார்கள். திருக்கோயில்களில் நிகழும் கிரியைகளிற் சிலவற்றையாவது நீங்கள் கண்டிருப்பீர்களல்லவா? அந்தக் கிரியைகள் அபிடேகம், அலங்காரம், நைவேத்தியம், தீபாராதனை, அர்ச்சனை, வாழ்த்து, தோத்திரம் என்ற ஒழுங்கில் அமையும்.

ஒவ்வொரு கோயிலினுடைய மரபுக்கும் வசதிக்கும் தக்கபடி பூசைகள் நிகழ்வது வழக்கம். பல கோயில்களிற் காலை, மாலை மட்டுமே பூசை நிகழ்கின்றது. சில கோயில்களிற் காலை, நண்பகல், மாலை என மூன்று நேரப் பூசைகள் நடைபெறும். சில கோயில்களில் அதிகாலை, காலை, நண்பகல், மாலை, இரவு, நள்ளிரவு என்ற ஆறு காலங்களில் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. அவ்விதம் நாள்தோறும் நடைபெறும் பூசைகள் நித்திய பூசைகள் எனப்படும். அவற்றைத் தவிர, கோயில்களில் விசேட பூசைகளும் நடைபெறுவதுண்டு. அவை நைமித்திய பூசைகள் எனப்படும்.

இறைவனை உருவத் திருமேனியில் எழுந்தருளச் செய்து தூபம், தீபம் முதலான உபசாரங்களைச் செய்வதே பூசையாகும். இறைவனின் திருக்கோலத்தில் எல்லோருடைய கண்ணும் மனமும் பதியவும், கைகள் தொழவும், வாய் ஆண்டவன் புகழ் பாடவும், காது அப் புகழ் கேட்கவும் என, நமது புலன்களும் கரணங்களும் ஒன்றுபடும் இடமாக அப் பூசைக் காலம் விளங்குகின்றது.

திருக்கோயிலில் நடக்கும் பூசைக்குப் பரார்த்த பூசை என்று பெயர். பிற உயிர்களின் நன்மைக்காகச் செய்யப்படும் பூசை என்பதே அதன் பொருள். கோயிலில் வழிபடுவோர் எல்லோருக்குமாகப் பூசகராகிய ஒருவர் பூசை செய்கின்றார்.

விநாயகருக்குப் பூசை நடந்த பின்பே மூலத்தான மூர்த்திக்கு நிகழும். பின்னர் ஏனைய மூர்த்திகளுக்கும் செய்யப்படும். மூர்த்திகளுக்கு ஆராதனை முடித்ததன் பின் நந்திக்கும் பலிபீடத்துக்கும் பூசை நடக்கும். அதன்பின் சண்டேசுரர் பூசை நிகழும்.

பூசையின் முதல் அங்கம் அபிடேகமாகும். அதற்கு வேண்டியது பரிசுத்தமான நீர், அத்துடன் பால், இளநீர் முதலியனவும் அபிடேகத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. விசேட பூசைக் காலங்களிற் பஞ்சாமிர்தம், பால், தயிர், நெய், தேன், திருநீறு, குங்குமம், சந்தனம், பன்னீர், கும்பநீர், கங்கை முதலிய புண்ணிய நதித் தீர்த்தம் என்பனவற்றால் அபிடேகம் செய்வார்கள். அபிடேகத்துக்குப் பின் ஆடை அணிகலங்களாலும் பூமாலைகளாலும் ஆண்டவனை அலங்கரிப்பார்கள். அலங்கரித்த பின் தூப தீபம் காட்டி ஆண்டவனுக்கு நைவேத்தியம் சமர்ப்பிக்கப்படும். தீப ஆராதனை என்பதன் பொருள் தீபத்தால் இறைவனை வழிபடுதல் என்பதாகும். நீங்கள் தீபாராதனையைக் காணத் தவறுவதில்லை அல்லவா? அச் சமயந்தான் இறைவனது திருக்கோலத்தை நன்கு தரிசிப்பீர்கள். தீபங்கள் மூன்று முறை ஒங்கார வடிவிற் காட்டப்படுகின்றன. முதலிற் காட்டுவது உலக நன்மைக்காகவும் இரண்டாவது முறை காட்டுவது நாட்டு நன்மைக்காகவும், மூன்றாவதுமுறை காட்டுவது எல்லா உயிர்களினதும் நன்மைக்காகவும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

தீபாராதனையில் இடம்பெறும் தீபங்கள் பலவகையின. அடுக்குத்தீபம், ஒற்றைத்தீபம், சும்பதீபம், நாகதீபம், இடபதீபம், வில்வதீபம் எனப் பலவித தீபங்கள் காட்டப்படுகின்றன. அவை விசேட தினத்திற்கேற்றபடி எண்ணிக்கையிற் கூடும். இறுதியிற் காட்டப்படுவது கர்ப்பூரம். அதன் பின் திருநீறு சாத்தப்பட்டு கண்ணாடி, குடை, சாமரை, விசிறி, கொடி, ஆலவட்டம் என்ற உபசாரப் பொருட்களைத் தீபங்கள் போலக் காட்டி உபசரிப்பதைக் காணலாம்.

தீபாராதனை நடக்கும்போது மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்கும். வசதியுள்ள கோயில்களில் ஒவ்வொரு பூசை வேளையிலும் மேளம் வாசிக்கும் நியதி உண்டு. இவை தவறாமல் நடப்பதற்காகவே பல கோயில்களுக்கத் தருமச்சொத்துக்கள் விடப்பட்டுள்ளன.

தீபாராதனையின் பின் நிகழ்வது அர்ச்சனை. இறைவனது திருநாமங்களை ஒவ்வொன்றாகக் கூறி மலர் தூவி அர்ச்சிப்பார்கள். அர்ச்சனைக்குப் பின் பஞ்ச தோத்திரம் பாடுவார்கள். தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்பவற்றைப் பஞ்சதோத்திரம் என்பார்கள். பூசை முடிந்ததும் வழிபட வந்தோருக்கு பூசகர் வீழ்ந்தி, தீர்த்தம், சந்தனம், குங்குமம் என்பவற்றைப் பிரசாதமாக வழங்குவார். அப்புனிதப் பிரசாதங்களை வாங்கும் போது வலக்கையை இடக்கை மீது வைத்து இரு கைகளாலும் பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இவையே ஆகமவிதிப்படி ஆலயங்களில் நடக்கும் நித்திய பூசை நியதிகளாகும்.

பயிற்சி

1. நித்திய பூசை என்றால் என்ன?
2. கோயில்களில் நடைபெறும் விசேடபூசை எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?
3. ஆறுகாலப் பூசைகளும் எவை?
4. பஞ்சதோத்திரங்களை ஒழுங்கு முறையில் எழுதுக.

04. ஆலயமும் நாமும்

நாம் வாழும் பிரதேசத்தில் எமது வீட்டுக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள சைவ ஆலயத்திற்கு அடிக்கடி சென்று வணங்குகிறோம் அல்லவா? அவ்வாலயத்தின் வரலாறு, மகிமை அதனை அமைக்க முன்னின்று உழைத்த பெரியார்கள் முதலிய விபரங்களை ஆலயத்தோடு தொடர்புடையவர்களிடம் கேட்டு அறிவது நன்று. அத்தகைய அறிவு நாம் வாழும் பிரதேச ஆலயத்திற்கும் நமக்கும் இடையிலான தொடர்பை உறுதிப்படுத்துவதோடு, ஆலயத் திருத்தொண்டுகளில் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு ஈடுபடுவதற்குப் பெரிதும் உதவும்.

எமது பிரதேசத்திலே ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பட்டு பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும் ஆலயங்கள் உள்ளன. ஆகமமுறைப்படி அமைக்கப்பெற்றாத மடாலயங்களும் உள்ளன. அவற்றைவிட கிராமியத் தெய்வங்களைப் பக்தி முறையில் வழிபாடு செய்யும் ஆலயங்களும் உள்ளன. எனவே, நாம் சென்று வணங்கும் ஆலயம் எவ்வகையைச் சேர்ந்தது என்பதை அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

அது ஆலய அமைப்பின் தன்மையை நன்கு விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவும். சிவாலயத்தில் மூலஸ்தானம், கொடித்தம்பம், நந்தி, பலிபீடம் என்பன அமைக்கப் பட்டிருக்கும் முறைகள் பற்றிய அறிவு பயனுடையது. சிவன், அம்பாள், பிள்ளையார், முருகன், விஷ்ணு எனப் பல உருவத் திருமேனிகள் உள்ளன. அவற்றுள் எமது பிரதேச ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட கடவுள் மூர்த்தம் எது என்பதையும் அறிதல் நன்று.

சில ஆலயங்களில் வைரவர், வீரபத்திரர், ஐயனார், பெரிய தம்பிரான், நாகதம்பிரான், அண்ணமார், காளி, கண்ணகி, முத்துமாரி, நாச்சிமார், திரௌபதை முதலிய தெய்வங்களும் வழிபடப்படுகின்றன.

எமது பிரதேச ஆலயத்தில் தினந்தோறும் நடைபெறும் பூசை முறைகள் யாவை. விசேட தினங்களில் நடைபெறும் கிரியைகள் யாவை என்பன போன்ற விபரங்கள் எமக்குப் பயன்மிகுந்தவையாகும். அவ்வாலயத்தில்

வருடந்தோறும் நடைபெறும் கொடியேற்றத் திருவிழா, அலங்கார உற்சவங்கள் முதலிய வைபவங்கள் பற்றிய அறிவு சைவாலய நடைமுறைகள் தொடர்பான தெளிந்த அறிவினை ஏற்படுத்தும்.

பிரதேச ஆலயந் தொடர்பாக வழங்கிவரும் கதைகள், ஐதீகங்கள் அவ்வாலயந் தொடர்பான அற்புதங்கள் என்பனவற்றை அங்கு வாழும் பெரியோரிடமும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அத்துடன் பெருமைமிக்க ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தலும், அங்கு எம்மால் செய்யக்கூடிய தொண்டுகளைச் செய்தலும் நன்று. இவற்றி னுடாக எமது கடவுள் நம்பிக்கையை வளர்ப்போம்.

பயிற்சி

1. பிரதேச ஆலயம் தொடர்பாக நாம் கேட்டறியக்கூடிய விடயங்கள் மூன்றினைத் தருக.
2. உமது வீட்டைச் சூழவுள்ள ஆலயங்கள் மூன்றின் பெயரைத் தருக.
3. பின்வரும் கூற்றுக்களுக்கு எதிரேயுள்ள அடைப்புக் குறிக்குள் ஆம் இல்லை என்பவற்றில் பொருத்தமானதை எழுதுக.

(அ) எமது பிரதேச ஆலயம் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட மண்டபங்களைக் கொண்டது ()

(ஆ) எமது பிரதேச ஆலயத்தில் ஒரே ஒரு மண்டபம் உள்ளது. ()

4. பொருத்தமான சொற்களை வைத்து, கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

(அ) திருவிழாவின் போது சுவாமி வலம் வரும் பாதை
..... எனப்படும்.

(ஆ) எங்கள் பிரதேசத்தில் ஆகிய
தெய்வங்களை வணங்குகிறோம்.

05. வீட்டில் சமயம்

நாம் சைவசமய நெறிமுறைகளைக் கற்கிறோம். அவற்றைக் கற்று அறிவைப் பெற்று விட்டால் மாத்திரம் போதாது. கற்றபடி வாழ்வில் ஒழுகவும் வேண்டும். அப்போது தான் நாம் உண்மையான சைவசமயி ஆவோம்.

எமது சமயப் பயிற்சி, சாதனை என்பவற்றைத் தொடங்கி நிகழ்த்துவதற்கு உரிய முதல் இடம் எமது வீடு ஆகும். ஆதலால் வீட்டில் ஒவ்வொருவரும் சமயவாழ்வு வாழவேண்டும். அங்கு சமயச் சூழலைக் கட்டியெழுப்புவது அவசியம்.

நாள்தோறும் கடவுளை வழிபாடு செய்ய வேண்டியது நம்கடமை. அதனால் வீட்டிலும் கடவுளை வழிபடுவதற்கு சுவாமி அறையொன்றை அல்லது ஒரு சிறிய பகுதியையேனும் வழிபாட்டு இடமாக வைத்துக் கொள்ளலாம்.

சுவாமிப் படங்களையே வீட்டில் வைத்து வழிபடுவது எமது வழக்கமாக உள்ளது. அங்கு பிள்ளையார், முருகன், சிவன், அம்பாள், மகாலட்சுமி, சரஸ்வதி முதலிய தெய்வங்களின் திருவுருவப் படங்களை வைப்பது வழக்கம். அவரவர்க்கு விருப்பமான இஷ்ட தெய்வங்களின் படங்களையும் அங்கு வைத்துக்கொள்ளலாம்.

படங்களை ஒரு நீண்ட பீடத்தின்மீது வைத்துச் சுவரோடு அணைத்து அல்லது தொங்கவிடலாம். பார்ப்பவரின் இடது பக்கத்தில் பிள்ளையார் படமும் அதனை அடுத்து ஏனைய சுவாமிப் படங்களையும் வைத்து வழிபடலாம். படங்கள் வடக்கு நோக்கி இருத்தல் கூடாது.

சுவாமிப்படத்தின் முன்னால் தேங்காய் எண்ணெய் விளக்கும், திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ள கிண்ணங்களும் இருப்பது சைவ இல்லத்தில் நாம் காணக்கூடிய சிறப்பான இயல்புகளாகும்.

சுவாமி அறையையும் ஏனைய அறைகளையும் துப்பரவாகவும் புனிதமாகவும் வைத்திருக்க வேண்டும். ஆண்டவனின் அருள் விளங்கும் இடம் அல்லவா? ஆதலால் அங்கு தெய்வீக மணம் கமழும் சூழலை ஏற்படுத்துதல் அவசியம்.

தினமும் காலையில் நீராடி விபூதி தரித்து, சுவாமிப் படங்களுக்கு மலர்கள் சார்த்தி, தோத்திரங்கள் பாடி வழிபாடு செய்யவேண்டும். மாலையிலும் முகம்,கை, கால்கள் கழுவி அல்லது நீராடி சுவாமி அறையில் விளக்கேற்றி, விபூதி அணிந்து வழிபாடு செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு காலையிலும் மாலையிலும் கடவுளை வழிபடுவதையும், பிரார்த்தனை செய்வதையும் பழக்கமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

விபூதி தரிக்கும்போது வடக்கு அல்லது கிழக்கு முகமாக நோக்கிய வண்ணம் விபூதியை நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் “சிவசிவ” என்று சொல்லி வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலும் நெற்றியில் தரித்தல் வேண்டும். சமயதீட்சை பெற்றவராயின், காலையும் மாலையும் அனுட்டானம் செய்ய வேண்டும்.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மாலைவேளைகளில் குடும்பத்தவர் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து சுவாமி அறையில் கூட்டு வழிபாடு, பஞ்சபுராணம் ஓதுதல், ஆராதனை என்பவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

பண்டிகைகள், விரதங்கள், விழாக்கள் என்பவற்றிற்குரிய நாட்களிலும் மேற்கூறியவாறு கடவுள் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு வீட்டில் கடவுள் வழிபாடு செய்து வந்தால், தெய்வீகப் பொலிவும், பரிமளிப்பும், காரியசித்திமும், வளமான வாழ்வும் ஏற்படும்.

விழா, பண்டிகை நாட்களிலும் வீட்டில் சபகாரியங்கள், சமயக் கிரியைகள் நடைபெறுங் காலங்களிலும் வீட்டுவாயில், சுவாமிஅறை வாயில் என்பவற்றில் 5,7,9 என்ற வகையில் மாலைகள் தொங்கவிடல் வேண்டும். வெள்ளிக்கிழமைகள், பண்டிகை நாட்கள், மார்கழி மாதத்துத் தினங்களில் வீட்டுவாயில் முற்றத்தில் அரிசிமாக்கோலம் போடுதல் வேண்டும்.

வீட்டில் மங்கள நிகழ்ச்சிகளின்போது பூரணகும்பம் வைக்கும் வழக்கம் உண்டு. தலை வாழையிலையில் நெல் அல்லது பச்சை அரிசி பரப்பி அதன் மீது கும்பம் வைக்கப்படும். அத்துடன் குத்துவிளக்கேற்றி மஞ்சளிலோ, பசுவின் சாணத்திலோ, பிள்ளையார் பிடித்து அதில் அறுகம்புல் ஊன்றி வைத்தல் வேண்டும். தலைவாழையிலையின் நுனிப்பாகம் வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கி இருத்தல் வேண்டும். கும்பத்தில் வைக்கப்படும் மாவிலைகள் 5,7,9 என இருத்தல் வேண்டும். கும்பத்திற்கு சந்தனம், குங்குமம் இட்டு, மலர்கள் சூடி, பழம், பாக்கு, வெற்றிலை முதலிய மங்களப் பொருட்களும் வைக்கப்படும்.

சைவர்களின் இல்லம் தெய்வீகம் செறிந்ததாக விளங்கினால் சர்வமங்களமும் உண்டாகும். நாமும் நமது இல்லத்தில் அவ்வாறான செயற்பாடுகளைச் செய்து நன்மை யடைவோம்.

பயிற்சி

1. நாம் வீட்டில் சுவாமிப்படங்களை எவ்வாறு வைக்க வேண்டும்?
2. சைவ இல்லத்தில் சிறப்பாகக் காணக்கூடிய சமயச் சூழல் பற்றி 3 வாக்கியங்கள் எழுதுக.
3. சுவாமி அறையில் காலை வழிபாட்டினை எவ்வாறு செய்வீர்?

06. சமயகுரவர் நால்வர்

சைவசமயத்திற்குத் தொண்டாற்றிய நால்வரும் சமயகுரவர்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றனர். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆகியோரே அந்நால்வரும் ஆவர்.

சமயகுரவர் நால்வர்

சமயகுரவர் நால்வரும் அக்காலத்திலே தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல சிவத்தலங்களுக்கும் யாத்திரை மேற் கொண்டு அங்கே கோயில் கொண்டிருக்கின்ற இறைவன் மீது பதிகம் பாடினர். பல அற்புதங்களையும்

நிகழ்த்தினர். அவ்வாறு சைவசமயத்திற்கு அரும் பணியாற்றிய நால்வர்தும் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகவேணும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

இவர் சோழநாட்டிலேயுள்ள சீர்காழிப்பதியில் வாழ்ந்த சிவபாதவிருதையாருக்கும் பகவதி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். அவர் இறையருளால் மூன்று வயதில் ஞானப் பாலுண்டு தேவாரப் பதிகங்கள் பாடினார். அவரது அற்புதச் செயல்களால் பாண்டிய மன்னனைச் சைவத்திற்கு மாற்றினார். ஆளுடையபிள்ளை, பாலறாவாயர் முதலியவை அவருக்கு வழங்கும் பிற பெயர்களாகும். பதினாறு ஆண்டு காலம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து சைவசமயப் பணியாற்றி வைகாசி மாத மூலநன்னாளில் இறையடி சேர்ந்தார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

சமயகுரவருள் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் ஒருவர் ஆவார். இவர் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானது காலத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டைச் சேர்ந்த திருவாமூரில் வாழ்ந்த புகழனாருக்கும் மாதினியாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். அவரது பிள்ளைத் திருநாமம் மருள்நீக்கியார் என்பதாகும். இளமைக் காலத்திலேயே பல துன்பங்களை அனுபவித்தவர். சமண சமயத்தில் சேர்ந்து தருமசேனர் என்ற பட்டப் பெயரையும் பெற்றவர். அதன் பின்னர் குலை நோயேற்பட்டு தமக்கையாரான திலகவதியார் மூலம் சைவத்தில் சேர்ந்து பதிகம் பாடிப் பணிபுரிந்தார்.

பல்லவமன்னன் மகேந்திரவர்மனை சைவத்துக்கு மாறச் செய்த பெருமைக்குரியவர். இவ்வுலகில் எண்பத்தொரு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து சைவத்திற்குப் பணியாற்றி சித்திரை மாதச் சதயநாளில் முத்தியடைந்தார். ஆளுடைய அரசு, நாவுக்கரசு, அப்பர் என்பன அவருடைய மறு பெயர்களாகும்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

தேவார முதலிகளுள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் ஒருவர். திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே உள்ள திருநாவலூரைச் சேர்ந்த சடையனாருக்கும் இசைஞானியாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் கிழப்பிராமணராக வந்த

சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு பதிகங்கள் பாடிப் பணியாற்றியவர். பதினெட்டு ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து ஆடி மாதச் சோதி நன்நாளில் இறைவனை அடைந்தார். ஆலால சுந்தரர், வன்றொண்டர், ஆளுடைய நம்பி என்பன அவருடைய பிறப்பெயர்களாகும்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருவாதவூரைச் சேர்ந்த சம்புபாதாசிரியருக்கும் சிவஞான வதியாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். அவர் திருவாதவூரில் பிறந்தமையால் திருவாதவூரர் என்னும் திருநாமத்தைப் பெற்றார். பாண்டிய மன்னனுடைய முதலமைச்சராக இருந்து குதிரை வாங்கச் சென்ற சமயம் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பட்டவர். திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னும் இரண்டு நூல்களும் அவரால் பாடப் பட்டவை. முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தவர். அவர் முத்தியடைந்த தினம் ஆனி மாதத்து மகம் ஆகும்.

பயிற்சி

1. சமயகுரவர் நால்வரதும் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
2. திருஞானசம்பந்மூர்த்தி நாயனாரின் மறு பெயர்களைத் தருக.
3. மருள்நீக்கியார் என அழைக்கப்பட்டவர் யார்?
4. “ஆலாலசுந்தரா” என்னும் பெயர் எந்த நாயனாரைக் குறிக்கும்?
5. திருவாதவூரரின் தாய் தந்தையர் பெயர் யாது?

07. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

தேவாரம் என்னுள் சொல்லுக்கு இறைவனுக்குரிய மாலை என்பது பொருள். இறைவனுக்குச் சாத்துவதற்காக நாரினால் தொடுத்த பூமாலை போல, பக்தி என்னும் நாரினால் தொடுத்த இனிய செந்தமிழ் பாமாலையே தேவாரம்.

உமையம்மையார் ஊட்டிய ஞானப்பாலை உண்ட மூன்று வயதுக் குழந்தை “தோடுடைய செவியன்” என்று பாடத் தொடங்கியது. அது ஞானசம்பந்தம் பெற்ற குழந்தை என்பதால் ஞானசம்பந்தர் எனப் பெயர் பெற்றது. ஞானசம்பந்தரே ஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாராவார். “தோடுடைய செவியன்” என்பது அவர் பாடிய முதலாவது தேவாரம். நம் சைவ சமயத்திலுள்ள தேவாரங்கள் அனைத்திற்கும் ஆதியாகவும் இது அமைகின்றது.

தேவாரம் : 1

சீர்காழி

பண் - நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவி யன்விடை யேறியோர்
தூவெண்மதி சூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடி பூசியென்
னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனை நாட்பணிந்
தேத்த வருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய
பெம்மா னிவனன்றே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

சிவபெருமான் தோடு அணிந்த காதினையுடையவராய் இடபவாகனத்தில் வீற்றிருந்தார். வெண்ணிறமான மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலே சூடியிருந்தார். சுடுகாட்டுச் சாம்பலை உடலெங்கும் பூசியிருந்தார். அவர் என் மனதைக் கவர்ந்துள்ளார். பல இதழ்களையுடைய தாமரைப் பூவின் மேல் வீற்றிருப்பவரான பிரமதேவர், முற்காலத்தில் வணங்கி வாழ்த்த அவருக்குத் திருவருள் புரிந்தவர். பெருமை பொருந்திய பிரமாபுரம் என்னும் சீர்காழிப் பதியிலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமையுடைய சிவபெருமான் அவரல்லவோ?

பயிற்சி

1. 'தேவாரம்' என்பதன் பொருள் யாது?
2. 'தோடுடைய செவியன்' என்னும் பதிகம் தொடர்பாகப் பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.
 - (அ) இப்பாடல் இடம்பெற்ற தலம் எது?
 - (ஆ) இப்பாடல் பாடப்பட்ட சந்தர்ப்பம் யாது?
 - (இ) இப்பதிகத்தைப் பாடுவதற்குரிய பண் எது?
3. இத்தேவாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் 'உள்ளம் கவர் கள்வன்' யார்? அவர் யாருடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவர்?

சம்பந்தர் திருவாவடுதுறையிலே சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். அக் காலத்தில் அவருடைய தந்தையார் யாகஞ் செய்வதற்குப் பணம் வேண்டும் என்று சம்பந்தரிடம் கேட்டபோது அவரிடம் பணம் இருக்கவில்லை. எனவே கோயிலுக்குச் சென்று இடரினுந் தளரினும் என்று தொடங்கும் இத்தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடினார். அப்பொழுது சிவபெருமானின் திருவருளால் சிவபூதம் ஒன்று பொற்காசுகள் நிறைந்த உலவாக்கிழி ஒன்றினைப் பலிபீடத்தில் வைத்த பின்னர் சம்பந்தரை நோக்கி “இது உமக்கு இறைவன் நல்கியது” என்று கூறியது. அப்பொழுது சம்பந்தர் நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து அக்கிழியை எடுத்துத் தம் தலையில் வைத்து மீண்டும் வணங்கினார். பின்னர் அவர் தந்தையாரை நோக்கி “சிவபெருமானுக்குச் செய்யும் வேள்விக்கு நீங்களும் சீர்காழியிலுள்ள பிற பிராமணர்களும் இதனைப் பயன்படுத்தினால், இது எவ்வளவு எடுத்தாலும் குறையாது”. என்று கூறித் தந்தையாரிடம் கொடுத்தார். பின்னர் யாகஞ் செய்வதற்காகத் தந்தையார் சீர்காழிக்குச் செல்ல அவர் அங்கேயே, தங்கியிருந்தார். (“உலவாக்கிழி”, என்பது ஒரு பட்டுத்துணியிற் பொற்காசுகள் வைத்துக் கட்டிய முடிப்பு. இது எடுக்க எடுக்க குறையாதிருக்கும்)

தேவாரம்: 2

கோயில் - திருவாவடுதுறை

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய்

தொடரினும் உனகழல் தொழு தெழுவேன்

கடல் தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை

மிடறில் அடக்கிய வேதியனே

இதுவோவெமை யாளுமாறு ஈவதொன்றெமக் கில்லையேல்

அதுவோ உனதின் அருள் ஆடுதுறை யரனே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

திருப்பாற் கடலிலே அமுதத்தோடு நஞ்சு கலந்த பொழுது அதனைக் கண்டத்தில் அடக்கிய வேதமுதல்வனே, துன்பம், தளர்ச்சி, முற்பிறப்பு வினைத் தொடர்ச்சி என்று இவ்வாறு எத்தனை இடுக்கண் உண்டானாலும் அடியேன் உம்முடைய திருவடிகளையே தஞ்சம் என்று தொழுவேன்.

திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே நான் இவ்வாறு தொழ, நீர் எமக்கு ஒன்றும் ஈவதற்கு இல்லையென்றால் இதுவோ நீர் அடியேனை ஆட்கொள்ளும் முறை? இதுவோ நீர் திருவருள் சுரக்கின்ற முறை? என்று சம்பந்தர் திருவாவடுதுறையில் வீற்றிருக்கின்ற செம்பொற்றியாகேசப் பெருமானைக் குறைசூறிப் பொன் வேண்டி இறைஞ்சுகின்றார்.

பயிற்சி

1. “இடரினுந் தளரினும்” என்னும் தேவாரம் எச்சந்தர்ப்பத்தில் பாடப்பட்டது?
2. சிவபெருமானுக்கு “திருநீலகண்டர்” எனப் பெயர் வரக்காரணம் யாது?
3. இத்தேவாரம் எத்தலத்தின் மீது பாடப்பட்டது?
4. அங்கு வீற்றிருக்கும் இறைவனின் பெயரைக் குறிப்பிடுக.

08. திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

மருணிக்கியர் சமண சமயத்தைச் சேர்ந்து பல நூல்களைக் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்று அச்சமய குருவானார். அப்பொழுது அவருக்கு வயிற்றுக் குடலை வருத்துகின்ற சூலை நோய் உண்டானது. சமணர்கள் அவருக்குச் செய்த வைத்தியம் பலிக்கவில்லை. எனவே, அவர் இரவு நேரத்தில் தம் தமக்கையாரான திலகவதியாரிடம் சென்றார். அவர் திருநீற்றிலே திருவைந்தெழுத்து ஓதிக் கொடுத்தார். அவர் அதனைத் தம் உடல் முழுவதும் பூசினார்.

அடுத்தநாள் காலையிலே திலகவதியார் அவரை திருவீரட்டானேச்சுரர் கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அக்கோயிலை வலம் வந்து வணங்கியபொழுது அவர் பாடும் ஆற்றலைப் பெற்றார். அப்பொழுது “சுற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்” என்று பாடத் தொடங்கித் தம் சூலைநோயை நீக்கவேண்டும் என்று வணங்கினார். அதுவே அவர் பாடிய முதலாவது தேவாரம். அதனைப் பாடி முடிக்க அவருடைய சூலைநோய் நீங்கியது. அத்துடன் சிவபெருமான் அசரீதியாக அவருக்கு “நாவுக்கரசு” என்று பெயருங் கொடுத்தார்.

தேவாரம்: 1

திருவதிகை வீரட்டானம்

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

சுற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்றா யடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றா தென்வயிற் றினகம் படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே

திருச்சிற்றம்பலம்

கெடிலம் என்னும் ஆற்றங்கரையிலே அதிகை என்னும் சிவதலத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கும் வீரட்டானேச்சரப் பெருமானே எமன் போல் இருக்கும் தன்மையை விலக்க வில்லை. தீய செயல்கள் பலவற்றை இப்பிறப்பில் செய்திருப்பதை நான் அறியேன். என்னை ஆட்கொண்ட உமது திருவடிகளை எப்பொழுதும் நினைத்து வணங்குவேன். வெளியே தெரியாது எமது வயிற்றின் உள்ளே(சூலைநோய்) குடலுடனே கட்டி முறுக்குவதை உம் அடியவனாகிய நான் பொறுக்கமாட்டேன். அதனால் என் நோயைத் தீர்த்து ஆட்கொள்வீராக.

பயிற்சி

1. திருநாவுக்கரசருக்கு “திருநாவுக்கரசர்”, என்ற பெயர் யாரால் கொடுக்கப்பட்டது?
2. இத்தேவாரம் எச்சந்தர்ப்பத்தில் பாடப்பட்டது?
3. திருநாவுக்கரசு நாயனார் முதன் முதல் பாடிய தேவாரம் எது?

பல்லவ அரசன் சமணக் குருமார்களின் ஆலோசனையைக் கேட்ட பின் அப்பரை அழைப்பித்தான். அவரை நீற்றறையில் இடுவித்தான். நஞ்சுட்டுவித்தான், யானையினால் மிதிப்பித்தான். அந்தத் துன்பங்கள் எல்லாவற்றிலுமிருந்தும் அவர் தப்பிப் பிழைத்தார். அதனால் அரசனுக்கு மிகுந்த கோபம் உண்டானது. எனவே, அவன் அப்பருக்கு இனி என்ன செய்யவேண்டும் என்று சமணக் குருமார்களைக் கேட்டான் பல்லவஅரசன். அப்பரைக் கல்லோடு கட்டிக் கடலிலே தள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அரசனும் அவ்வாறே செய்யுமாறு தன் ஏவலாளரைப் பணித்தான். ஏவலாளர்கள் அவ்வாறே செய்தனர். அவ் வேளையில் அப்பர் “சொற்றுணை வேதியன்” என்று தொடங்கும் இந்த நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பாடினார். உடனே கல் தெப்பமாக மாறியது. அவரைக் கட்டிய கயிறும் அறுந்தது. காற்றினாலே தள்ளப்பட்டுத் தெப்பம் திருப்பாதிரிப்புலியூரை அடைந்தது. அங்கு சிவனடியார்கள் அவரை எதிர்கொண்டு வரவேற்றனர். அவர்களுடன் அப்பர் அங்குள்ள கோயிலை அடைந்தார். சிவபெருமானுக்கு நன்றி வணக்கஞ்செலுத்தி திருப்பதிகம் பாடினார்.

தேவாரம்: 2

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

புகழும் அளவுக்கேற்ற அந்தணனும், சோதிவடிவுடைய மேலானவனுமாகிய

சிவபெருமானு டைய பொன் போன்ற அழகிய இரு திருப்பாதங்களைச் சேரக் கைகுவித்து வணங்கினால், கல்லுடன் கட்டிக் கடலிலே போகவிட்டாலும் நல்ல துணையாக உதவி செய்வது நமசிவாய என்னும் திருவைந்தெழுத்துக்களே ஆகும். (நமச்சிவாய என்னும் திரு வைந்தெழுத்துக்களை ஓதுவதினால் எல்லா நன்மைகளையும் பெறலாம் என்பது)

பயிற்சி:

1. ஒருவருக்கு அபாயம் வரும்போது நற்றுணையாக அமையும் திருமந்திரம் எது?
2. இத்தேவாரத்தைப் பாடிய சந்தர்ப்பத்தைக் குறிப்பிடுக.
3. இத்தேவாரத்தைப் பாடுவதற்குரிய பண் எது?
4. பல்லவ அரசன், நாவுக்கரசருக்கு ஏற்படுத்திய துன்பங்கள் மூன்று தருக.

09. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைச் சுருக்கமாகச் சுந்தரர் என்று அழைப்பார். நம்பியாரூரர் என்னும் பெயரைப் பெற்றோர் அவருக்கு இட்டனர். அந்நாட்டு அரசனின் சவிகார புத்திரனாக வளர்ந்து வந்தார். திருமணப்பருவத்தை எய்திய பொழுது அவருக்குப் புத்தூர்ச் சடங்கவி சிவாசாரியாரின் மகளை மணஞ்செய்து கொடுக்க ஒழுங்குகள் நடைபெற்றன. திருமண நாளன்று சிவபெருமான் கிழப்பிராமண வடிவில் வந்து இத்திருமணத்தைத் தடுத்தார். அப்பொழுது நம்பியாரூரர் அப்பிராமணரைப் பித்தன் என்று ஏசினார். எனினும் கிழப்பிராமணர் வழக்குத் தொடுத்து நம்பியாரூரைத் தம் அடிமை என்று நிரூபித்தார். அதன் பின்னர் திருவெண்ணை நல்லூர்க் கோயிலுக்கு இருவரும் சென்றபொழுது கிழப் பிராமணர் மறைந்து நம்பியாரூருக்குச் சிவபெருமான் ஆகாயத்திற் காட்சி கொடுத்தார். அப்பொழுது சிவபெருமான் தம்மைப் பாடுமாறு நம்பியாரூரைப் பணித்தார். எவ்வாறு பாடுவது என்று நம்பியாரூரர் கேட்டபொழுது “பித்தா, என்று பாடு” என்றார். நம்பியாரூரும் பாடத்தொடங்கினார். இது அவர்பாடிய முதலாவது தேவாரமாகும்

தேவாரம்: 1

திருவெண்ணை நல்லூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

பித்தனே, மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலே சூடியவனே, பெண்ணை ஆற்றின் தென் கரையிலுள்ள திருவெண்ணெய் நல்லூரில் திருவருட்டுறை என்னும் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே, நீ எப்பொழுதும் என் நெஞ்சினுள் நிறைந்திருக்கின்றாய். எனவே உன்னை எவ்வகையிலும் மறவாமல் நினைக்கின்றேன் எனினும் நான் முற்பிறப்பில் உனக்கு அடிமையாகி, இப்பொழுது உனக்கு அடிமை இல்லை என்று வழக்குப் பேசியது தகுமோ என்பது இதன் கருத்து.

பித்தன் பேரருள் உடையவன். பித்தனின் செயல் பிறரால் அறிதற்கு அரியவை. சிவபெருமானின் செயல்களும் அத்தகையன. அவை கேட்டதைச் செய்தல். கேட்டதைச் செய்யாதிருத்தல். கேட்டதிருக்க வேறொன்று செய்தல் என்பன. எனவே அவர் பித்தன் எனப்பட்டார்.

பயிற்சி

1. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய முதல் தேவாரம் எது?
2. பித்தா என இறைவனை அழைத்தவர் யார்?
3. பித்தன் என்பதன் பொருள் யாது?

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரோடு மதுரையிலே தங்கியிருந்தார். அப்பொழுது சோழ, பாண்டிய அரசர்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்தனர். அவர்களோடு சுந்தரர் பல கோயில்களுக்குச் சென்று தேவாரத்திருப்பதிகம் பாடினார். பின்னர் சோழ அரசனும் பாண்டிய அரசனும் மதுரைக்குத் திரும்பினர். சுந்தரர் சேரமான்பெருமாள் நாயனாருடன் திருக்குற்றாலம் திருநெல்வேலி முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு இராமேச்சரத்தை அடைந்தனர். அங்கு தங்கியிருந்த காலத்தில், இலங்கையில் மாதோட்டத்தில், கௌரி அம்பாள் சமேதரராய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சர நாதர் மீது சுந்தரர் தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடினார். அத்திருப்பதிகத்தில் ஐந்தாவது பாடலாக அங்கத்துறு, என்னும் இத்தேவாரம் இடம்பெறுகின்றது.

தேவாரம்: 2

திருக்கேதீச்சரம்

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

வியாபாரஞ் செய்ய வந்த மரக்கலங்கள் நிறைந்த கடற்கரையில் அமைந்துள்ள மாதோட்டம் என்னும் நல்ல நகரில், பாலாவித் தீர்த்தக்கரையிலே திருக்கேதீச்சரக் கோயில் இருக்கின்றது. அதனைச் சூழ்ந்து தென்னஞ்சோலைகள் உள்ளன. தம் உடம்பில் இடப்பக்கத்தைத் தமதாகப் பெற்றுக்கொண்டவரான கௌரி அம்பாளுடன் திருக்கேதீச்சரநாதர் அக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அவர் தம் அடியார்களின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள நோய்களைத் தீர்த்து அருள் புரிகின்றார். (அங்கம் - உடம்பு, வங்கம் - மரக்கலம்)

பயிற்சி

1. “அங்கத்துறு நோய்கள்ளடியார்” என்னுந் தேவாரம் எத்தலத்தில் உள்ள இறைவன் மீது பாடப்பட்டது?
2. திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதிகம் யாரால் எங்கிருந்து பாடப்பட்டது?
3. திருக்கேதீச்சரத்தில் எழுந்தருளி உள்ள இறைவன் பெயர் என்ன? இறைவியின் பெயர் என்ன?

10. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை சுருக்கமாக மாணிக்கவாசகர் என்றும் அழைப்பர். அவர் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்த மர நிழலில் வீற்றிருந்த ஞானகுரு ஒருவரைச் சந்தித்தார். அவரிடம் சிவ ஞானம் பற்றிய அறிவைப் பெற்றார். பின்னர் அவர் மாரி மழை போல அருட்பாடல்களைப் பொழியத் தொடங்கினார். அப்பாடல்கள் பொருள் பொதிந்த மணி மணியான சொற்களால் கோர்க்கப்பட்டு இருந்தன. எனவே அருட்குரவர் அவருக்கு “மாணிக்கவாசகர்”, எனப் பட்டப்பெயர் சூட்டினார்.

பாண்டிய மன்னனின் கட்டளையை நிறைவேற்றாத குற்றத்திற்காக அவர் அரசனின் தண்டனைகளைப் பெற்றார். அப்பொழுது சிவபெருமான் பல அற்புதங்களைச் செய்து அவரைக் காப்பாற்றினார். அவர் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று திருவாசகமும் திருக்கோவை யாரும் பாடினார்.

திருவாசகம் என்பது தெய்வத் தன்மையுடைய மொழி எனப் பெருள்படும். அந்நூலை ஒருமுறை ஒதினால் ஆன்மா சிவத்தன்மை எய்தும். அது வேதத்திலும் உயர்ந்தது. வேதம் மட்கலம் என்றால் திருவாசகம் பொற்கலம் எனத்தக்கது என்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.

தில்லையில் அருளிய திருச்சாழல்

திருச்சாழல் என்பது திருவாசகத்தில் ஒரு பகுதியாகும். சாழல் என்பது பெண்பிள்ளைகளின் ஒருவகை விளையாட்டு. ஒரு தோழி தன் மற்றய தோழியைக் கேள்வி கேட்க, அவள் கேள்விக்கு விடை கூறுவது போல இப்பாடல்கள் அமைகின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
 பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி
 பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
 ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாமேலோ

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

சிவபெருமான் பூசுவது வெண்ணிறமான திருநீறு. அவருடைய ஆபரணம் சீறுகின்ற பாம்பு. அவர் தம் வாயினாற் சொல்வது வேதம். கடவுள் என்பவர் இவ்வாறு வேடம் கொள்வது பொருந்துமா என்று தோழி ஒருத்தி மற்றவளைக் கேட்கின்றாள். அப்பொழுது அவ்வேடம் பொருந்தும். எவ்வாறெனில், தலைவனாகிய சிவபெருமான் தானே இயற்கை யாகவும் அதில் உள்ள உயிர்களாகவும் விளங்குகின்றான். எல்லா உயிர்களுக்கும் அவன் அவ்வவற்றிற்கு ஏற்ற பயன் அளிக்கும் இயல்புடையவன் என்று சாமல் கொட்டி விளையாடுவோம் என மற்றவள் விடை கூறுகின்றாள்.

பொங்கரவம் - பொங்குகின்ற அரவம் - சீறுகின்ற
 பாம்பு; காணேடி - காண் ஏடி - பார் தோழி

பயிற்சி:

1. சாமல் என்பதன் பொருள் யாது?
2. சிவபெருமான் பூசி இருப்பது எது? பூண்டிருப்பது எது?
3. பூசுவதும் வெண்ணீறு என்னும் திருச்சாமல் எத்தலத்தில் பாடப்பட்டது?

11. திருவாசகம்

திருவிசைப்பா என்பது இறைவனின் பெருமையைப் பாடுகின்ற தெய்வத் தன்மை பொருந்திய இசைப்பாடல் எனப்பொருள்படும். திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த் தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர் பாடிய பாடல்கள் அதில் இடம் பெறுகின்றன. அவை இற்றைக்கு ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பாடப்பட்டவை. இங்கு தரப் படுகின்ற “கற்றவர் விழுங்கும்”, என்னும் திருவிசைப்பா சேந்தனாரால் பாடப்பட்டது.

திருவீழிமிழலை

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
குளிரவென் கண்கள் குளிர்ந்தனவே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

சிவபெருமான் மெய்ஞ்ஞான நூல்களைக் கற்றவர்கள் விழுங்குகின்ற பேரின்பமாகிய கற்பகக்கனி. கருணை புரிவதில் எல்லையில்லாத கடலை ஒத்தவர். மெய்ஞ்ஞான நூல்களைக் கல்லாதவர்கள் அறிந்துகொள்ள முடியாத மாணிக்க மலை, சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் என்று கொள்பவர்களின் மனத்திலே தூண்டாமணி விளக்குப்போலப் பிரகாசிப்பவர். பகைவர்களாகிய தாரகாக்கன், கமலாக்கன், வித்தியுன்மாலி என்னும்

அரக்கர்களின் முப்புரங்களையும் எரித்தவர். திருவீழி மிழலையில் வீற்றிருக்கின்ற, வெற்றியால் மேம்பட்ட நம் தலைவனான சிவபெருமானை அகத்தினில் இடையறாது கண்டு என் மனங்குளிர கண்களுங் குளிர்ந்தன.

பயிற்சி:

1. திருவிசைப்பா என்பதன் பொருள் யாது?
2. கற்றவர் விழுங்கும் என்னும் திருவிசைப்பா யாரால் பாடப்பட்டது?
3. செற்றவர் புரங்கள் செற்றவர் யார்?

சேந்தனார் வரலாறு:

சேந்தனார் தமிழ்நாட்டிலுள்ள செப்புறை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். அவர் பரம ஏழை. எனினும், அவர் தமக்குக் கிடைக்கின்ற உணவைத் தாம் காண்கின்ற சிவனடியார் ஒருவருக்குக் கொடுத்தபின் எஞ்சியதைத் தம் குடும்பத்தாரோடு பகிர்ந்து உண்பார். தமக்கு அரிசி கிடைக்காத வேளைகளில் தானியக் கூழ் அல்லது களி சமைப்பார்.

அவருடைய சிவபக்தியின் சிறப்பை உலகத்தாருக்குக் காட்டுவதற்காக, ஒருநாள் தில்லை நடராசப் பெருமானே சிவனடியார் வேடந்தாங்கி அவருடைய வீட்டுக்கு வந்தார். அது மழைகாலம். அவருக்குக் கிடைத்த பணம் மிகக் குறைவு. எனவே, அன்று காய்ச்சிய கூழும் குறைவாகவே இருந்தது. எனினும் அவர் தம்மிடம் வந்த அடியாரை நன்கு உபசரித்து வரவேற்றார். பின்னர் தம் வீட்டிலிருந்த கூழை அவரிடம் கொடுத்தார். சிவனடியார் அதனைக் குடித்தார். அதன்பின் எஞ்சியதையும் சேந்தனாரின் கந்தைத் துணியில் கட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார். சேந்தனார் தமது குடும்பத்தாருடன் அன்று பட்டினியாகவே இருந்தார்.

அக்காலத்தில் சோழ மன்னன் நாள்தோறும் சிவபூசை செய்வது வழக்கம். சிவபூசையை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு அறிகுறியாக அவனுக்குச் சிவபெருமானின் சிலம்பொலி கேட்கும். சேந்தனாரிடம் கூழ் குடிக்கப்போன

நாள் அவனுக்குச் சிலம்பொலி கேட்கவில்லை. எனவே தம் சிவபூசையிற் குறை நேர்ந்துவிட்டது என்று அவன் வருந்தினான். மிகுந்த கவலையுடன் நித்திரைக்குச் சென்றான். நடராசப்பெருமான் அரசனுடைய கனவிலே தோன்றி “அரசனே நான் சேந்தனுடைய கூழ் குடிக்கப் போனதால் உன் பூசைக்கு வர முடியவில்லை” என்று அறிவித்தார். அரசன் அந்த அற்புதத்தை நடராசப்பெருமானின் பூசகர்களாகிய தில்லைவாழ் அந்தணர்களுக்கும் பிறருக்கும் கூறினான்.

12. திருப்பல்லாண்டு

திருப்பல்லாண்டு என்பது “பல்லாண்டுகள் வாழ்வாயாக” , என்று ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத இறைவனைச் சிவனடியார்கள் வாழ்த்திப் பாடுகின்ற திருப்பாடல்களாகும். அது பதின்மூன்று பாடல்களைக் கொண்ட பதிகமாக அமைந்துள்ளது. அது தில்லையிலே சேந்தனாராற் பாடப்பட்டது. அப் பாடல்கள் தோன்றிய வரலாறு மிகவும் சுவையானது.

தில்லையிலே முன்னொரு நாளில் மார்கழித்திருவாதிரைத் திருவிழா அன்று சிவபெருமானின் தேர் நிலையைவிட்டு அசையவில்லை. அப்பொழுது அடியார்கள் அனைவரும் அவதியுற்றனர். அவ்வேளையிலே “சேந்தா, நீ பல்லாண்டு பாடினால் தேர் ஓடும்”, என்று ஓர் ஒலி வானிலிருந்து கேட்டது. சேந்தனாரும் “மன்னுக தில்லை வளர்க நம் பக்தர்கள்”, என்று ஆரம்பித்துத் திருப்பல்லாண்டு பாடினார். அப்பொழுது தேர் நகரத் தொடங்கி உரிய நேரத்தில் வீதி எல்லாம் சுற்றிக்கொண்டு நிலைக்கு வந்தது. அவ்வாறாகத் தில்லை நடராசப் பெருமானின் திருவருட் பெருமையையும் சேந்தனாரின் பக்தியின் உணர்வையும் அரசனும் ஏனைய அடியார்களும் உணர்ந்தனர்.

கோயில் (சிதம்பரம்)

பண் -

பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
 பாற்கட லீந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்றதில்லைச் சிற்றம்
 பலமே யிடமாகப்
 பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லூனுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

வியாக்கிரபாத முனிவரின் குழந்தை உபமன்யு. அது பசியினாற் பாலை வேண்டி அழுதது. அக்குழந்தைக்குச் சிவபெருமான் பாற்கடலை அழைத்து உண்ணக் கொடுத்தார். அவர் திருமாலுக்குச் சக்கரப் படையைக் கொடுத்தருளினார். வேதங்களை ஓயாது ஒலிக்கின்ற அந்தணர்கள், நிலைபெற்றுள்ள தில்லையில் வாழ்கின்றனர். அத்தகைய தில்லையிலுள்ள சிற்றம்பலம் என்னும் பொற்சபையைத் தமக்கு இடமாகக் கொண்டு அருள் பாலித்து ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆட வல்லவன் சிவபெருமான். அவனைப் புகழ்ந்து “பல்லாண்டு வாழ்க”, என்று கூறி நாம் வாழ்த்துவோம்.

பயிற்சி:

1. பாலுக்காக அழுத குழந்தை யார்?
2. திருப்பல்லாண்டு என்பதன் பொருள் யாது?
3. திருப்பல்லாண்டு பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பத்தைக் குறிப்பிடுக.

13. பெரியபுராணம்

சைவத் திருமுறைகளுள் பெரிய புராணமும் ஒன்று. அது பக்தி நெறியில் நின்று, இறைவனுக்கும் இறையடியார்களுக்கும் தொண்டு செய்து முத்தியடைந்த அடியார் வரலாற்றைக் கூறும் நூலாகும். அந்நூலின் ஆசிரியர், அந்நூல் தோன்றிய வரலாறு பற்றி அறிதல் பொருத்தமாக அமையும்.

அந்பாய சோழன் எனப்படும் முதலாங் குலோத்துங்க சோழனுக்கு முதல் மந்திரியாய் இருந்தவர் சேக்கிழார் என்பவராவார். ஒருநாள் மந்திரியார் அரசனைப் பார்க்கச் சென்றார். அப்பொழுது அரசன் “சீவக சிந்தாமணி”, என்னும் சமண நூலைப் படித்து இன்புற்றிருந்தான். அது சிவ பக்தி மிக்க சேக்கிழாருக்குக் கவலையை ஏற்படுத்தியது.

சேக்கிழார் அரசனின் மனத்தைச் சைவசமயத்தில் ஈடுபடச் செய்வதற்காகத் திருத் தொண்டர் தொகையைப் பாடிக்காட்டினார். பின்னர் அதன் கருத்தை அவர் விளக்கினார். அதனைக் கேட்டு அரசன் மகிழ்ந்தான். அதனை ஒரு காப்பியமாக எழுதித் தருமாறு சேக்கிழாரை வேண்டினான்.

சேக்கிழார் சிதம்பரத்தை அடைந்தார். அங்கு சிவபெருமானை வணங்கினார். “எம்பெருமானே, அடியேன் திருத்தொண்டர்களின் வரலாற்றினை ஒரு பெருங்காப்பியமாகப் பாடுவதற்கு அடியெடுத்துத் தந்தருளல் வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது,

‘உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்’

என்று விண்ணிலிருந்து அசரிதி கேட்டது. அந்த அடியை முதலாகக் கொண்டு சேக்கிழார் பாடத் தொடங்கினார். அது முற்றுப் பெற்ற பொழுது சோழ அரசனே அதனை அரங்கேற்றி வைத்தான். சேக்கிழாரும் “சேக்கிழார் அடிகள்” என்று போற்றப்பட்டார். அந் நூலுக்கு அவர் இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதாகும். செயற்கரிய செயல்கள் செய்த நாயன்மார்களின் வரலாற்றினைக் கூறுவதால் அதனைப் “பெரியபுராணம்” என்று கூறுவது பெருவழக்காயிற்று.

பெரியபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க
பூதபரம் பரைபொலிய புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

வேதங்கள் கூறும்வணக்க முறை செழித்து வளர வேண்டும். மிகவுயர்ந்த சைவசமய வணக்கமுறை பொலிவுற்று மிளிர்வேண்டும். எல்லா உயிர்களும் பெருவாழ்வு பெற வேண்டும். இவை எல்லாம் நடைபெறுவதற்காக ஞானசம்பந்தர் தூய்மையான தம்வாயைத் திறந்து அழுதார். அதனால் ஞானப்பாலுண்டு தேவாரம் பாடினார். குளிர்ச்சியும் செழிப்பும் மிக்க வயல்கள் சூழ்ந்த சீர்காழித் திருப்பதியில் பிறந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, அவரின் சிவப்பணிகளைப் பரவும் வகையில் போற்றுதல் செய்வோம்.

பயிற்சி:

1. பெரிய புராணத்தின் தொடக்கப் பாடல் எது?
2. பெரிய புராணத்திற்குச் சேக்கிழார் இட்ட பெயர் யாது?
3. பெரிய புராணம் யாரால் இயற்றப்பட்டது?

14. திருப்புகழ்

பிற்காலத் தோத்திரப் பாடல்களுள் ஒன்றான திருப்புகழ் முருகப் பெருமானின் புகழ் கூறும் பாடல்களைக் கொண்டது. சந்தச் சிறப்புவாய்ந்த திருப்புகழ் ஆலயங்களில் பஞ்ச தோத்திரங்களின் பின் பாடப்படுகின்றது.

திருப்புகழைப் பாடிய அருணகிரிநாத சுவாமிகள் இற்றைக்கு ஏழத்தாழ 450 ஆண்டு களுக்கு முன் தமிழ்நாட்டில் திருவண்ணாமலை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். அவருக்கு இளமையில் நல்ல வழிகாட்ட ஏற்றவர்கள் கிடைக்கவில்லை. எனவே, தாம் விரும்பியவாறு நெறிதவறிய வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டதனால் வறுமையும் குட்டநோயும் அவரைப் பீடித்தன. குட்டநோயினால் மிகுந்த துன்பம் அடைந்து சாக நேரிடும். அதனால் அவர் உயிரை நீக்க முயன்றார். முற்பிறப்புத் தவத்தினால் முருகன் அவருக்குக் காட்சி கொடுத்து, “முத்தைத் தரு” என்று தொடங்கிப் பாடுமாறு பணித்தார். அன்று தொடக்கம் அவர் பாடிய முருகனின் புகழ்பாடும் பாடல்கள் “திருப்புகழ்” என்று பெயர் பெற்றன.

திருவண்ணாமலை, பழனி, திருச்செந்தூர், திருத்தணிகை, இலங்கையிற் கதிர்காமம் முதலிய தலங்கள் மீது அவர் திருப்புகழ் பாடியுள்ளார். கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபூதி என்பவை முருகன் மேல் அவர் பாடிய பிற நூல்களாகும். அவர் கதிர்காம முருகன் மீது பாடிய திருப்புகழை இங்கு கற்போம்.

திருப்புகழ்

இறவாமல்	பிறவாமல்
எனையாள்சற்	குருவாகிப்
பிறவாகித்	திரமான
பெருவாழ்வைத்	தருவாயே
குறமாதைப்	புணர்வோனே
குகனேசொற்	குமரசா
கறையானைக்	கிளையோனே
கதிர்காமப்	பெருமாளே

பொழிப்புரை:

வேடர் குலத்துக் குறப் பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியாரை விரும்பித் திருமணஞ் செய்தவனே. அடியார்களின் மனமாகிய குகையில் வாழ்கின்றவனே. சொல்லுக்கு அரசனே. உரல் போன்ற கால்களும் யானை போன்ற உருவமும் உடைய கணபதிக்குத் தம்பியே. கதிர்காமத் தலத்தில் விரும்பி உறையும் தலைவனே. இறவாமலும் மீண்டும் பிறவாமலும் நான் இருக்கும் வகையில் என்னை உன் அடிமையாக்குகின்ற நல்ல குருவாக நீ என் முன் வந்தருளல் வேண்டும். அவ்வாறு வந்து என் உலக வாழ்வை முடித்து, முக்தி என்கின்ற பெருவாழ்வை நீ எனக்குத் தந்தருளல் வேண்டும். (கறை - உரல், திரம் - முக்தி)

பயிற்சி:

1. திருப்புகழைப் பாடியவர் யார்?
2. அருணகிரிநாதர் பாடிய வேறு இரண்டு நூல்களின் பெயர் தருக.
3. “இறவாமல் பிறவாமல்” எனத் தொடங்கும் பாடல் எத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகன் புகழைக் கூறுகின்றது?

15. ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்

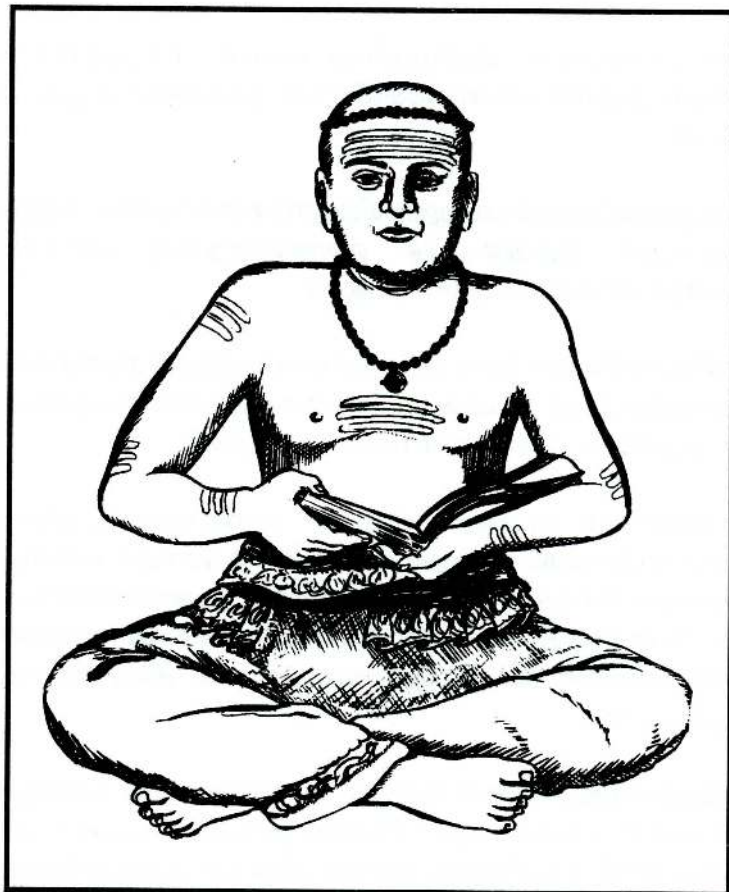
நாவலர் பெருமான், சைவநெறி தழைத்தோங்கவும் தமிழ்மொழி செழித்து வளரவும் பெரும் பணிகள் ஆற்றியவர் ஆவர். அவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே கந்தப்பிள்ளை, சிவகாமியம்மையார் என்போருக்கு மகனாக 1822 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இலங்கையும் இந்தியாவும் அந்நியர் ஆட்சியின்கீழ் அப்பொழுது இருந்தன. சைவமும் தமிழும் பெரும் ஆபத்துக்களை எதிர்நோக்கிய காலப்பகுதியிலே தோன்றியவர்தான் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர். அவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் ஆறுமுகம். அவரின் கல்விப் புலமையையும் நாவன்மையையும், சைவத்தமிழ் பணிகளையும் பாராட்டித் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அவருக்கு “நாவலர்” என்ற பட்டத்தை வழங்கியது. சைவம் காத்த நாவலர் பெருமானைச் சைவமக்கள் ‘ஐந்தாம் குரவர்’ எனப் போற்றுகின்றனர்.

தமது இளமையிலே நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயர், இருபாலை சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் என்போரிடம் குருகுல முறைப்படி இலக்கிய இலக்கணங்களையும் சைவசமய சாத்திரங்களையும் பயின்றார். வடமொழியையும் கற்றார். யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்த மி சன் மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்றார். அக்கல்லூரியில் சிலகாலம் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார்.

நாவலர் பெருமான் தமிழையும் சைவத்தையும் இரு கண்கள் எனக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். பிரசங்க வன்மை, வாக்குச் சாமத்தியம், நல்லொழுக்கம், சிவபக்தி, சிவனடியார் பக்தி என்பன இளமைக் காலந்தொட்டு அவரிடம் காணப்பட்டன.

சைவசமயத்தை அழியவிடாது பாதுகாக்க நாவலர் எடுத்த முயற்சிகள் பல. புறச்சமயம் புகாது, மக்களை சைவசமயத்தில் நிலைத்து நிற்கச் செய்ய அரும்பாடுபட்டார்.

சைவசமயத்தவர் ஒரு சிலரிடம் காணப்பட்ட தவறான பழக்கவழக்கங்கள், செயல்கள் என்பவற்றை நீக்க முயன்றார். சைவப்பாடசாலைகளை

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்

நிறுவினார். அவர் நிறுவிய முதலாவது பாடசாலை வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையாகும். அது 1848 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பெற்றது. தமிழ்நாடு சிதம்பரத்திலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்னும் பெயரில் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவினார். அவ் வித்தியாசாலைகளில் போதிப்பதற்குச் சைவசமய நூல்களைப் பிரசுரித்தார். அதற்காகச் சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அச்சுக்கூடங்களை நிறுவினார். சைவ

வினாவிடை, பாலபாடம், பெரியபுராண வசனம், கந்தபுராண வசனம், திருவிளையாடற்புராண வசனம் முதலிய பல நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

ஏடுகளில் எழுதப்பட்டிருந்த பல பழந்தமிழ் நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சில் பதிப்பித்தவரும் அத்துறையில் ஏனையோருக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவரும் நாவலர் பெருமானே ஆவர்.

சைவத் தமிழ்ப்பணிகளை இடையூறின்றிச் செய்வதற்குத் தமக்குக்கிடைத்த உத்தியோகத்தையும் தியாகஞ் செய்தவர் நாவலர் பெருமான். தமது வாழ்நாள் முழுவதும் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்ந்தவர்.

சிவாலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துக்கூறிப் பிரசங்கம் செய்தல், புராணபடனம் செய்தல் என்பவற்றினால் சைவப் பிரசாரம் செய்தவர் நாவலர். அத்துடன் துண்டுப்பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டார். சைவத்தின் உண்மையை விளக்கினார். சைவமக்களிடையே புகுந்துள்ள மாசுகளை நீக்கிப் புறச் சமயத்தவரின் தீவிர பிரசாரத்தைத் தடுக்க முற்பட்டார்.

நாவலர் வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் சைவப்பிரசங்கம் செய்துவந்தார். அதனால் சைவ மக்கள் மதம் மாறாது தடுக்கப்பட்டனர். அந்நியர் ஆதிக்கத்தினால் மங்கிவந்த சைவம் மீண்டும் தழைத்தோங்கியது. சைவமக்கள் திருநீறு முதலிய சிவசின்னங்களை அணியவும், தேவாரம், திருவாசம் முதலிய திருமுறைகளை ஓதவும் ஆலயங்களில் சைவாகம முறைப்படி பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறவும் வழிவகுத்தவர் நாவலர் பெருமானே ஆவர்.

திருக்கேதீஸ்வரம், கீரிமலைச் சிவன் கோயில் என்பனவற்றின் தொன்மைச் சிறப்புக்களை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறினார். அவற்றைப் புனரமைத்து, நித்திய, நைமித்திய பூசைகளுக்கு வழிவகுக்குமாறு சைவமக்களுக்கு விஞ்ஞாபனம் விடுத்தார். அதனால் ஆலயங்கள் மீண்டும் அமைக்கப்பெற்றன.

நாவலர் பெருமான் 1879 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் மக நட்சத்திரத்தில் இறைபதம் அடைந்தார். நாவலரின் தமிழ்ப்பணி, கல்விப்பணி, சமூகப்பணியாவும் சைவ சமய விருத்தியை அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தன. அவர்

வழியில் நாமும் சைவசமயப் பற்றுடையவராய், சைவநெறி நின்று ஒழுக்குபவர்களாய் விளங்கவேண்டியது நம் கடமையாகும்.

ஆறுமுகநாவலரின் பெருமைபற்றி சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

“நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல்
சொல்லு தமிழ் எங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏத்து புராண ஆகமங்கள் எங்கே பிரசங்கமெங்கே
ஆத்தனறிவு எங்கே அறை”

பயிற்சி

1. ஆறுமுகநாவலர் பற்றி பின்வரும் விபரங்களைத் தருக.

(அ) பிறந்த ஆண்டு

(ஆ) பெற்றோர் இட்ட பெயர்.

(இ) பிறந்த இடம்

2. நாவலர் இலங்கையில் நிறுவிய சைவப்பாடசாலைகள் யாவை?

3. நாவலர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் மூன்றின் பெயர் தருக.

16. பெரியோரைக் கனம்பண்ணல்

அடக்கம், சாந்தம், பொறுமை ஆகிய தெய்வீக இயல்புகள் விருத்தி செய்யப்பட்டால் மனித வாழ்வுபோல் மேலானது வேறு எதுவும் இல்லை. அவ்வியல்புகள் ஒருவனது இளமைக்காலத்தில் இருந்தே வளர்க்கப்படுமாயின், அவன் பெற்ற கல்வி, செல்வம், வீரம் முதலியவற்றால் தானும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழவைப்பான். பணிவுடைமை என்னும் பண்பு இல்லையாயின், ஒருவன் பெற்ற எவ்வகைச் செல்வத்தாலும் யாருக்கும் எதுவித பயனும் இல்லாமற் போய்விடும். பணிவுடைமைப் பண்பு இல்லாத ஒருவன் கர்வம் மிகுந்தவனாய் எவர் சொல்லையும் கேட்கமாட்டான். யாரையும் மதிக்கமாட்டான். அதனால் அவன் யாருக்கும் பயன்பட மாட்டான். அதனாலே தான் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

“அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்.”

என அடக்கத்தின் பெருமையைத் தெய்வீகப் பண்புகளுள் ஒன்றெனக் குறிப்பிட்டார்.

தாய், தந்தை, மாமா, மாமி, பாட்டன், பாட்டி, அண்ணா, அக்கா என எமது குடும்பத்தில் மூத்த உறவினர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எம்மைப் பற்றியும் எமது வருங் காலம் வளமாக அமையவேண்டும் என்பது பற்றியும் அக்கறை உடையவர்கள், அவர்கள் எம்மை வளர்த்து ஆளாக்குவதற்காக அரும்பாடுபட்டு உழைக்கிறார்கள். அத்தகைய அன்புமிக்க எமது மூத்தோரை மதிப்பதும், அவர்கள் கூறும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவற்றின்படி ஒழுகுவதும் எமது தலையாய கடமைகளாகும்.

தாய், தந்தை ஆகிய இருமுது குரவரும் எமது கண்கண்ட தெய்வங்கள். அவ்விரு தெய்வங்களை மதிப்பதும் அவர்களின் ஈடிணையற்ற தியாகங்களுக்குக் கைம்மாறு செய்வதும் நோய்வாய்ப்பட்டுத் தளர்ச்சியுற்ற காலங்களில் அவர்களை மகிழ்விப்பதும் பிள்ளைகளாகிய நாம் செய்ய வேண்டிய இன்றியமையாத கடன்களாகும்.

“எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்” என்பர். எமது அறியாமையை நீக்கி அறிவொளியை ஏற்றுகின்ற ஆசிரியர் கனம்பண்ணுவதற்கு உரியவர் ஆவார். இறைவனை அடைவதற்கு வழிகாட்டுபவர் குரு. எனவே அவர்களுக்குரிய கௌரவத்தை எந்நாளும் வழங்கவேண்டும்.

வீட்டுக்கு யாராவது வந்தால் அவர்களை வரவேற்று உரிய மரியாதையை நாம் செய்ய வேண்டும். வந்தவர் பெற்றோரைப் பார்க்கவந்தவராய் இருப்பினும், இன்முகத்துடன் வரவேற்று இன்சொல் பேசி ஆசனத்தில் அமரச்செய்தல் வேண்டும். அவருக்கு எமது பங்களிப்பினைச் செய்தல் அவசியம்.

பெரியோரைப் பணிந்து நடத்தல், அவர்களைக் கனம்பண்ணுதல் என்பன பலவீனத்தின் அறிகுறியாகவும், சுயமாகச் செயற்படுதலுக்குத் தடையாகவும் உள்ளதாகச் சிலரால் தவறுதலாக கருதப்படுகிறது. இத்தவறான கருத்துக் காரணமாகக் குடும்பத்திலும் சமூகத்திலுமுள்ள சமூகநிலை பாதிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக இயங்கும் இயந்திர நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர். பணிவு, பொறுமை, சாந்தம் என்பன இல்லாத குடும்பங்களும், சமூகங்களும் அல்லற்பட்டு ஆற்றொணாத் துயரங்கள் பலவற்றில் அழுந்துகின்றன. அதனாலேதான்.

“பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து”

எனத் திருவள்ளுவர் பணிந்து நடத்தல் பெருமை மிக்க குணம் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். எனவே பெற்றோர், பெரியோர், மூத்தோர் மற்றும் யாவர் முன்பும் பணிவுடன் நடந்து, அவர்களைக் கனம்பண்ணி வாழவேண்டும்.

பயிற்சி

1. மனித வாழ்வுக்குப் பெருமை தரும் மூன்று இயல்புகளைக் கூறுக.
2. பெரியோரைக் கனம் பண்ணுவதற்கு அத்தியாவசிமாகத் தேவைப்படும் பண்பு எது?
3. உமது குடும்பத்தில் உள்ள மூத்தோர்கள் யாவர்?
4. இரு முதுகுரவர் யாவர்?
5. “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்” என்னும் கூற்றில் எழுத்தறிவித்தவன் யார்?
6. “பெரியோரைக் கனம்பண்ணுதல்” என்னும் தலைப்பில் ஐந்து வசனங்கள் எழுதுக.

17. சைவ ஒழுக்கம்

வாழ்க்கைக்கு உதவும் நற்பழக்கவழக்கங்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம். காலை எழுந்தவுடன் இறைவனை நினைக்க வேண்டியது அவசியம். எமது உடம்பு, இவ்வுலக போகங்கள் இறைவன் தந்தவை. எனவேதான் எம்முன்னோர் காலையில் நித்திரைவிட்டு எழுந்ததும் இறைவனை வணங்குவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். ஆகையால் நாம் காலையில் எழுந்தவுடன் தவறாமற் செய்யவேண்டிய சைவ மரபு ஒன்று உள்ளது. ஒரு கண நேரமாகிலும் இறைவனைத் தொழுவதே அதுவாகும்.

சமய தீட்சை பெறுதல் சைவ சமயத்தில் முக்கியமானது. சைவக் கிரியைகளை ஒருவன் செய்வதற்கு அவன் சமய தீட்சை பெற்றிருக்க வேண்டும். தீட்சை என்பது ஞானத்தைக் கொடுத்து மலத்தைக் கெடுத்தல் என்னும் பொருளை உடையது. ஏழு வயதிலாயினும், ஒன்பது வயதிலாயினும் ஒருவர் சமய தீட்சை பெற வேண்டும். தீட்சையைத் தகுந்த குருவிடமிருந்தே பெறவேண்டும்.

தினந்தோறும் காலையில் நீராடிய பின் தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை அணிய வேண்டும். சமய தீட்சை பெற்றவர்கள் நீராடிய பின்னர் அனுட்டானம் செய்யவேண்டும். சமயதீட்சை பெறாதோர் விபூதியைச் “சிவ சிவ” எனச் சொல்லி நெற்றியில் அணியலாம். அதன் பின்னர் கடவுளை வணங்குதல் வேண்டும்.

காலை, மாலை நேரத்திற் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடுதலும், அங்கு செய்யக்கூடிய தொண்டுகளைச் செய்வதும் இளமைக்காலத்தில் இருந்தே மேற்கொள்ள வேண்டிய நல்ல பழக்கங்கள் ஆகும்.

எமது வாழ்வைக் காக்கும் சில அறங்களையும் இளமையில் இருந்தே மேற்கொள்ளப் பழகுதல் நன்று. பிறர் மீது பொறாமை கொள்ளாதிருத்தல், பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதிருத்தல் என்பன அவற்றுட் சில. அவை எமது மனத்திலே திருப்தியைத் தரும். “போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” என்பார்கள். அவ்வறங்களைக் கடைப்பிடிப்பதால் எமது வாழ்வு வளமுடையதாக அமையும்.

எக்காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கும் முன்னும் சிவபெருமானை நினைப்பதும் திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்தலும் சைவப் பழக்கங்கள் ஆகும். அதற்காகத் திருநீறு அணியும் வழக்கம் சைவ மக்கள் வாழ்வில் மேலோங்கியுள்ளது. திருநீறு அணியும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பமும் சிவ சிந்தனைக்கு எம்மை இட்டுச் செல்லும். எனவே, திருநீற்றை நெற்றியில் அணியும்போது “சிவ சிவ” எனச்சொல்லி இறைவனை நினைப்பது சைவமரபு ஆகும்.

எமது வாழ்வு புனிதமானதாக அமைவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு எம்முன்னோர் கூறிய அறிவுரைகளின்படி ஒழுகுவதும் அவசியம். பாதகமான விளைவுகளைத் தரும் செயல்களை நாம் செய்யாது விடுதல் வேண்டும். ஏனைய உயிர்களை வருத்தாது எமது வாழ்வை நடத்த நாம் பழகவேண்டும். பிற உயிர்களை வருத்தாமல் இருப்பதற்காக பஞ்சமாபாதகங்கள் என்னும் ஐந்து தீய செயல்களை விலக்க வேண்டும் என எம்முன்னோர் அறிவுறுத்தியுள்ளனர். கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் என்பன அப் பஞ்சமாபாதகங்களாகும். பிற உயிர்களைக் கொல்லாமலும், பிறரது பொருள் மேல் ஆசைப்படாமலும், ஆசிரியரை இகழ்ச்சி செய்யாமலும் இருக்கப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். இவை நல்ல பழக்கங்கள் ஆகும். நிலையான செல்வமாகிய அன்பைத் தெய்வ வழிபாட்டின் மூலம் எம்மிடத்தே வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

சைவ ஒழுக்கத்திற் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான பண்பு தன்னலத்தைப் பேணாமல் பிறர் நலத்தைப் பேணுதல் ஆகும். அதனாலேதான் புலால் உண்ணாமை பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

“தன்னுன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிதுன் உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்”

என்பது வள்ளுவர் வாசகம். தனது உடம்பைப் பெருக்குவதற்காகப் பிறிதொன்றை வருத்தி அதன் உடம்பை அறுத்து உண்பவனுக்கு அருளே கிடையாது என்பது குறள் கூறும் கருத்து. ஆகையால் சைவ உணவு உட்கொண்டு எங்கள் வாழ்வைப் புனிதப் படுத்துவோம்.

சைவம் போற்றும் உயர்பண்புகளைப் பேணுவோம். மேன்மைகொள் சைவநீதி உலககெலாம் பரவும் வகையில் வாழ்ந்து காட்டுவோம்.

பயிற்சி

1. காலை எழுந்தவுடன் சைவமக்கள் செய்யவேண்டிய அதி முக்கிய கடமை யாது?
2. சைவசமயக் கிரியைகள் செய்வதற்குத் தகுதியாய் அமைவது எது?
3. தெய்வ வழிபாட்டின்மூலம் எம்மிடத்தே வளர்க்கக்கூடியது எது?
4. பஞ்சமாபாதகங்களும் எவை?

18. திருக்குறள்

இனியவை கூறல்

இன்சொலால் ஈ.ரம் அளைஇப் படிநிலவாம்

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

ஒருவர் வாயிலிருந்து வரும் சொல் அன்பு கலந்ததாகவும்,

வஞ்சனையற்றதாகவும், வாய்மையுடையதாகவும் இருப்பின் அதுவே

இன்சொல் எனப்படும்.

அகன் அமர்ந் தீதலின் நன்றே முகனமர்ந்து

இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.

முகம் மலர்ந்து இனிமையாகப் பேசுவது, அகம் குளிர்ந்து ஒன்றைக்

கொடுப்பதை விட மேலான பண்பாகும்.

முகத்தான் அமர்ந்திந்து நோக்கி அகத்தானாம்

இன்சொ லினதே அறம்.

முகம் மலர நோக்கி, அகம் மலர இனிய சொற்களைக் கூறுவதே

அறவழியில் அமைந்த பண்பாகும்.

துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்

இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு.

இன்சொல் பேசி எல்லோரிடத்திலும் கனிவுடன் பழகுவோர்க்கு 'நட்பில்

வறுமை' எனும் துன்பமில்லை.

பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு

அணியல்ல மற்றுப் பிற.

அடக்கமான பண்பும், இனிமையாகப் பேசும் இயல்பும் தவிர, ஒருவருக்குச்

சிறந்த அணிகலன் வேறு இருக்க முடியாது.

**அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்.**

தீய செயல்களை அகற்றி அறநெறி தழைக்கச் செய்ய வேண்டுமானால்,
இனிய சொற்களைப் பயன்படுத்தி நல்வழி எதுவெனக் காட்ட வேண்டும்.

**நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.**

நன்மையான பயனைத் தரக்கூடிய நல்ல பண்பிலிருந்து விலகாத சொற்கள்
அவற்றைக் கூறுவோருக்கும் இன்பத்தையும், நன்மையையும் உண்டாக்கக்
கூடியவைகளாகும்.

**சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பம் தரும்.**

சிறுமைத்தனமற்ற இனியசொல் ஒருவனுக்கு அவன் வாழும் போதும்,
வாழ்ந்து மறைந்த பிறகும் புகழைத் தரக்கூடியதாகும்.

**இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வாழங்கு வது.**

இனிய சொற்கள் இன்பத்தை வழங்கும் என்பதை உணர்ந்தவர் அதற்கு
மாறாக எதற்காகக் கடுஞ் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் ?

**இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.**

இனிமையான சொற்கள் இருக்கும்போது அவற்றை விடுத்துக்
கடுமையாகப் பேசுவது கனிகளை ஒதுக்கி விட்டுக் காய்களைப் பறித்துத்
தின்பதற்குச் சமமாகும்.

